

Lezen: 1 Tessalonicenzen 5:14-24

Bijzonderheid: Dankdag 2018

Lieve mensen,

Wat wil God met mijn leven? Op een dag als vandaag, als je terugkijkt, is zo'n vraag niet vreemd. Maar niet alleen vandaag. Er zijn heel veel *keuzes* die je moet maken. Beslissingen die je moet nemen. Vaak hele kleine. Maar soms ook heel grote. Misschien stond je dit seizoen wel voor zo'n keuze. Verandering van werk of woonplaats. Keuze om te trouwen of om open te staan voor zwangerschap. Keuze om je relatie uit te maken of je studie af te breken. Allemaal keuzes die gemaakt worden. Dan moet je natuurlijk je verstand en je gevoel op een rijtje zetten. Om de goede keuze te maken. Maar dan speelt God ook een rol. Want dat is een belangrijke vraag: wat wil God met mij leven?

Ook op een ander vlak is die vraag in je leven aanwezig. Niet alleen in de keuzes die je moet maken. Maar ook in de *omstandigheden*, die zich aan je voordoen. De dingen die je meemaakt. Als het tegengit. Dan hoor je die vraag vaak: wat is Gods bedoeling hier nou mee? En daar ben je niet zomaar één, twee, drie uit. Maar ook als het je voor de wind gaat. Als alles op een gegeven moment mee zit. Dan ook is de vraag terecht: wat wil God hier nou mee? Wat wil Hij er mee bereiken?

Dus in keuzes en in omstandigheden is dat een belangrijke vraag. God leidt ons leven. Wat wil God met mijn leven? Met ons leven? Dat is ook een vraag, die naar de toekomst toe blijft. We hebben afgelopen zaterdag bij het afscheid van Elisabeth gehoord dat het zoeken *blijft*. I still haven't found what I'm looking for. Je wilt Hem dienen. Je wilt de lijn die Hij uitzet volgen. Hoe wil God je vormen? Wat is zijn doel met de komende periode? En groter: met je leven?

Paulus geeft daar in de brief aan de gemeente van Thessaloniki een antwoord op. Op die vraag. Niet alleen in de tekst die we lezen. Maar veel eerder al. In hoofdstuk 4: 3: *het is de wil van God dat u een heilig leven leidt*. Heilig is een prachtig woord. Hij vind je bijzonder. Hij heeft je apart gezet. En wil, dat je aan die aparte positie ook gestalte geeft. Leven als kind van Hem. Leven als aangeraakt door de Geest. Geroerd door Jezus. Daar werkt God aan in je leven. Dat wil Hij bereiken.

Maar ja, hoe werkt dat dan hè? Heiliging. Wij hebben dan de neiging om te denken aan dingen doen. Veel goede werken doen. Veel voor God over hebben. Veel betekenen in zijn koninkrijk. Hard vechten tegen verkeerde dingen. Bij heiliging denken we onwillekeurig aan de 'doe-het-zelf-cultuur'. Er wordt iets van ons verwacht. Wat wil God dan met je leven? Nou, dat je veel voor Hem doet. Werkheiligheid. Presteren.

Je kan het niet meer mis hebben! Want Paulus werkt juist dat 'heilig zijn' uit in de tekst van vanavond. Wat wil God met jouw leven? Nou, heel simpel: God wil dat je blij bent, dat je bidt en dat je dankt. Daar begint jouw heiliging. Heel eenvoudig. Niet in grootse dingen. Niet in belangrijke prestaties in zijn koninkrijk. Nee, wees maar gewoon blij. En bid en dank. Daar werkt God aan in je leven. Dat wil Hij bereiken.

Toch zijn dat nog best moeilijke dingen. Blij zijn. Altijd. Dat kan toch niet. Je hebt altijd wel je mindere dagen. We moeten wel realistisch zijn. Moet je dan altijd maar met een smile op je gezicht door het leven? *Don't worry, be happy?* Dan ben je toch niet echt?

Nee inderdaad. Maar dat staat er ook niet. Zelfs Calvijn zei bij deze tekst al, dat je best eens mag zuchten en klagen. Er staat sowieso al: altijd verheugd zijn, omdat je *één bent met Christus Jezus*. God wil dat je blij bent, ja, maar wel in zijn Zoon. En juist in de Heer Jezus mag je God leren zien, als iemand, die van je houdt. Die grenzeloos veel voor je over heeft. Zoals Jezus vol ontferming naar de mensen omkeek. En ze helemaal aanvaardde als persoon. Ze hoefden niks te presteren. En waren altijd welkom aan zijn hart. Zo mag jij God kennen. Als iemand die je onvoorwaardelijk aanvaardt. Die zonder te maren er altijd voor je is.

Je blijdschap wordt dus bepaald door het feit, dat God aanwezig is in je leven. Dat Hij de toon zet voor de gebeurtenissen. Dat Hij jou ziet zitten. In het Grieks is het woord voor 'blij zijn' *chairein*. Dat heeft heel veel verwantschap met het woord *charis*. En dat betekent: genade. Gods genade maakt je blij. Dat Hij voor je zorgt en bij je is. Dat Hij vriendelijk naar je kijkt. En ongelooflijk veel van je houdt. Zonder dat je daar iets voor hoeft te doen. Zijn goedheid en zijn trouw, waar we van zongen in psalm 100. Die zijn bepalend voor je blijdschap.

En dan kun je best eens uit het lood geslagen zijn door dingen die gebeuren. Of door moeilijke keuzes die je moet maken. En dan heb je best wel eens wat te klagen. En dat kan juist, omdat je je aanvaard weet. Gods genade maakt, dat je je niet groter hoeft voor te doen dan je bent. Je hoeft niet altijd lachend door het leven. Je hoeft niet altijd een op en top gelovige te zijn. Je mag juist ontspannen door het leven. God houdt toch wel van je. Dat is evangelie. Blijde boodschap.

Die liefde belooft God aan je. Velen van ons zijn lang geleden al gedoopt. Toen al, toen jij nog niets had in te brengen, toen al zei God: ik ben bij je, ik zorg voor je. En dat geeft een basis! Zo stevig. Je bent niet zomaar van je stuk te brengen. Die diepe ondertoon van blijdschap zit hem daarin. Je zo geliefd weten geeft een diep gevoel van zekerheid. Dat is wat God je wil geven in Jezus Christus. Je mag er zijn. Dat is Gods wil. Dat wil Hij in jouw leven. Dat die aanvaarding je stempelt. In alle relaties die je in dit leven met andere mensen hebt.

Tegelijk zit er ook nog een andere kant aan. God wil blijdschap bereiken in je leven. Juist in de sores kan dat een enorme troost zijn. De troost namelijk, dat God alles gebruikt om die blijdschap te bereiken. Alle dingen die gebeuren in je leven dienen het doel van je leven. En dat is blijdschap. De gemeente waaraan deze brief geschreven is, die Thessaloniki. Die mensen hadden het niet breed in die tijd. Ze werden vervolgd en gemarteld. Ze werden geboycot en leden armoede. Sommigen werden zelfs voor de leeuwen gegooid. Maar die sores heeft niet het laatste woord. Als de omstandigheden tegen zitten. Dan mag dat je op de been houden. God maakt dit dienstbaar aan mijn blijdschap. Hij komt uit bij zijn doel. Alles dient mijn geluk.

Nee, dat zie je niet altijd meteen. En in de moeiten hoef je heus niet altijd juichend door het leven. Je hoeft niet onecht te zijn. Maar je mag wel beseffen: het loopt God niet uit de hand. Die zekerheid wil hij je geven,

ook op een dankdag als vandaag. Dan mag je een blij mens zijn. Dan zijn we mensen, die rust vinden in zijn armen. Omdat ze zich daar veilig weten.

En juist om die rust en die blijdschap te ervaren en te geloven. Juist daarom moet je bidden zonder ophouden. En dat bidden, dat kan niet zonder danken. Iemand schreef me dit, toen ik het woordweb met de vraag 'wat is geloven' publiceerde:

Ik zou graag een woord willen toevoegen, namelijk: danken. Ik merk dat als ik dank, ik sterker geloof dan als ik alleen bid. Mijn paswoord is filip467 (of een variant daarop) - Filippenzen 4 vers 6 en 7: bidden onder dankzegging, met de belofte daarin die ik vervuld zie worden: dat God m'n hart en gedachten behoedt. Behoedt voor ongelof en twijfel bijvoorbeeld. Als ik alleen bid, kan ik de hemel ervaren als van koper. Als ik dank, gaat vaak de hemel open. Danken als het goed gaat is makkelijker dan als het niet goed gaat. En toch heb ik ook dan leren danken. Onder alle omstandigheden dus - waarbij ik het het meest nodig heb in minder goede tijden. Danken in AL uw gebeden, schrijft Paulus!

Nou, dat. Bidden, en danken dus, wordt wel eens de ademhaling van de ziel genoemd. Een bekende en misschien wel uitgesleten uitdrukking. Maar toch is het heel treffend. Je kunt niet zonder. En dat betekent niet, dat je constant met handen gevouwen en ogen dicht door het leven moet. We zijn geen wereldvreemde christenen, die hun handen niet uit de mouwen steken en hun ogen sluiten voor de realiteit. Nee, onophoudelijk bidden, dat is meer, zoals Adam leefde. In feite was die in zijn woorden, zijn daden, in zijn tuinier-zijn in de hof, in zijn relatie met Eva en de dieren. In dat alles was hij voortdurend gesprekspartner van God. Hij leefde duidelijk onder een open hemel. En leefde met een open hart naar God toe. Hij betrok God haast automatisch overal bij.

3

Nou, door de zonde kwam daar een behoorlijke dip in. De mens raakte vooral in gesprek met zichzelf. Adam en Eva verborgen zich voor God. En door de zonde blijft die neiging in ons aanwezig. Maar door de Here Jezus is die oer-relatie weer hersteld. Je mag weer onder een open hemel leven. Biddend leven dus. Je dagelijkse dingen. Je omgang met elkaar en met anderen. Je keuzes en je ruzies. Je mag het iedere dag aan je Vader kwijt. De blijde dingen en de verdrietige. Je zou kunnen zeggen: je hele leven is ingebed in gebed. En dat zet je leven en je visie op je leven in het juiste perspectief.

Het maakt, dat je oog krijgt voor alles wat God aan je geeft. Je ziet wie Hij voor je is. In je Heiland. En je ziet ook wat Hij daarbovenop nog eens aan je geeft. Op deze dankdag. Een dag van veel dankbaarheid. Wat is God overstelpend goed. Maar ook voor de toekomst is dat wat je mee neemt. God geeft je de ruimte. Om je te ontplooiën. Om te leven. Hij zet je leven in het oogverblindende licht van zijn genade. Nou, dat beseffen geeft zoveel dankbaarheid. Zoveel warme gevoelens voor God. Hij is er bij. Hij houdt de toekomst voor je open.

Ik ga afsluiten. Het ging vanavond over geloven. Geloven is: danken en verlangen. En we zijn gestart bij de vraag: wat wil God met mijn leven? Wat wil Hij bereiken? Wat is zijn doel? Een belangrijke vraag. Het antwoord mogen we vinden in de Heer Jezus. Hij wil zijn liefde, zijn genade en zijn aanvaarding aan je kwijt. Daar wil Hij ruimte voor maken in je leven. Daar wil Hij alles dienstbaar aan maken. Hij wil er voor je zijn.

Iedere dag. Hij geeft zichzelf 100 %. En dus mag je blij, biddend en dankbaar leven. Want God gaat met je mee.

Amen